

31992L0102

L 355/32

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

5.12.1992.

PADOMES DIREKTĪVA 92/102/EEK
(1992. gada 27. novembris)
par dzīvnieku identificēšanu un reģistrēšanu

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvā 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu ⁽³⁾, ir paredzēts, ka dzīvnieki Kopienas iekšējai tirdzniecībai jāidentificē saskaņā ar Kopienas noteikumu prasībām un jāreģistrē tā, lai varētu noteikt sākotnējo vai tranzīta saimniecību, centru vai organizāciju, un ka līdz 1993. gada 1. janvārim minētās identifikācijas un reģistrācijas sistēmas ir jāpaplašina, attiecinot tās arī uz dzīvnieku apriti katras dalībvalsts teritorijā;

tā kā 14. pantā Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvā 91/496/EEK, ar ko paredz principus, kas reglamentē veterināro pārbaūžu organizēšanu dzīvniekiem, ko ievieš Kopienā no trešām valstīm un ar ko groza Direktīvas 89/662/EEK, 90/425/EEK un 90/675/EEK ⁽⁴⁾, ir paredzēts, ka šādu dzīvnieku identifikācija un reģistrācija, kas paredzēta Direktīvas 90/425/EEK 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā, jāveic pēc minēto pārbaūžu izdarīšanas, izņemot nokaušanai paredzētus dzīvniekus un reģistrētus zirgu dzimtas dzīvniekus;

tā kā dažu Kopienas atbalsta shēmu lauksaimniecības jomā pārvaldība prasa dažu lauksaimniecības dzīvnieku tipu individuālu identifikāciju; tā kā tādēļ identifikācijas un reģistrācijas sistēmām jābūt piemērotām šādu pasākumu piemērošanai un kontrolei;

tā kā, lai pareizi piemērotu šo direktīvu, jānodrošina ātra un efektīva informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm; tā kā Kopienas noteikumi paredzēti Padomes 1981. gada 19. maija Regulā (EEK) Nr. 1468/81 par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un sadarbību starp tām un Komisiju, lai nodrošinātu muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu ⁽⁵⁾, un Padomes 1989. gada 21. novembra Direktīvā 89/608/EEK par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un sadarbību starp tām un Komisiju, lai nodrošinātu pareizu tiesību aktu piemērošanu veterinārijas un zootehnikas jautājumos ⁽⁶⁾;

tā kā dzīvnieku turētājiem savās saimniecībās jāveic dzīvnieku uzskaiti, pastāvīgi atjauninot reģistru; tā kā personām, kas iesaistītas dzīvnieku tirdzniecībā, jāveic savu darījumu uzskaiti; tā kā minētajiem reģistriem pēc pieprasījuma vajadzētu būt pieejamiem kompetentajai iestādei;

⁽¹⁾ OV C 137, 27.5.1992., 7. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 1992. gada 19. novembrī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/496/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp).

⁽⁴⁾ OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/628/EEK (OV L 340, 11.12.1991., 17. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 144, 2.6.1981., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 945/87 (OV L 90, 2.4.1987., 3. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 351, 2.12.1989., 34. lpp.

tā kā, lai spētu ātri un precīzi sekot dzīvnieku pārvietošanai, dzīvniekus jāspēj identificēt; tā kā marķējuma forma un saturs attiecībā uz liellopiem jānosaka Kopienas līmenī; tā kā attiecībā uz cūkām, aītām un kazām lēmums par marķējuma veidu būtu jāpieņem kaut kad vēlāk, un līdz tāda lēmuma pieņemšanai būtu jāsauglabā valstīs pieņemtās identifikācijas sistēmas attiecībā uz pārvietošanu tikai pa valsts iekšējo tirgu;

tā kā gadījumos, kad dzīvniekus pārvieto no saimniecības tieši uz kautuvi, būtu jāparedz iespēja neievērot prasības attiecībā uz marķējumu; tā kā šie dzīvnieki tomēr jāidentificē, lai būtu iespējams fiksēt to izcelsmes saimniecību;

tā kā būtu jāparedz iespēja atcelt to audzētāju reģistrāciju, kas dzīvniekus audzē personīgiem mērķiem, un lai ņemtu vērā dažus īpašus gadījumus, - uzskaites veikšanas kārtību;

tā kā dzīvniekiem, kuru marķējums ir kļuvis nesalasāms vai ir pazaudēts, jāpiestiprina jauns marķējums, kas ļauj noteikt saikni ar iepriekšējo marķējumu;

tā kā šī direktīva nedrīkst ietekmēt īpašās prasības, kas ietvertas Komisijas 1989. gada 13. februāra Direktīvā 89/153/EEK attiecībā uz paraugu, kas paņemti atlikumu pārbaudei, atbilstību dzīvniekiem un to izcelsmes saimniecībām⁽¹⁾, vai jebkurus attiecīgos piemērošanas noteikumus, kas noteikti saskaņā ar Direktīvu 91/496/EEK;

tā kā jāparedz kārtība, kādā pārvaldības komiteja paredz visus šīs direktīvas izpildei vajadzīgos noteikumus,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā ir paredzētas obligātās prasības dzīvnieku identificēšanai un reģistrēšanai, neierobežojot sīkāk izstrādātus Kopienas noteikumus, ko var noteikt ar mērķi apkarot vai ierobežot slimības.

To piemēro, neierobežojot Lēmumu 89/153/EEK un izpildes noteikumus, kas izklāstīti saskaņā ar Direktīvu 91/496/EEK, kā arī ņemot vērā 5. pantu Padomes 1992. gada 27. novembra Regulā (EEK) Nr. 3508/92, ar ko izveido integrētas administrācijas un kontroles sistēmas attiecībā uz dažām Kopienas atbalsta shēmām⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV L 59, 2.3.1989., 33. lpp.

⁽²⁾ OV L 355, 5.12.92., 1. lpp.

2. pants

Šajā direktīvā:

- a) *dzīvnieks* ir jebkurš Direktīvās 64/432/EEK⁽³⁾ un 91/68/EEK⁽⁴⁾ minēto sugu dzīvnieks;
- b) *saimniecība* ir jebkurš uzņēmums, konstrukcija vai, ja runā par saimniecībām brīvā dabā, jebkura vieta, kur dzīvniekus tur, audzē vai pārdod;
- c) *turētājs* ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas atbild par dzīvniekiem, kaut arī tikai uz laiku;
- d) *kompetenta iestāde* ir dalībvalsts centrālā iestāde, kuras kompetencē ir veikt veterinārās pārbaudes, vai jebkura iestāde, kam tā deleģējusi minētās tiesības, lai izpildītu šo direktīvu;
- e) *tirdzniecība* ir tirdzniecība atbilstīgi Direktīvas 90/425/EEK 2. pantā dotajai definīcijai.

3. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) kompetentās iestādes rīcībā ir ar jaunākajiem datiem papildināti visu to saimniecību saraksti, kas atrodas tās teritorijā un kur audzē dzīvniekus, uz kuriem attiecas šī direktīva, precizējot audzēto dzīvnieku sugu un pašus audzētājus, tādas saimniecības paliek minētajā sarakstā vismaz trīs gadus pēc brīža, kad saimniecībā vairs nav dzīvnieku. Minētajā sarakstā iekļauj arī marķējumu vai marķējumus, kas dod iespēju identificēt saimniecību saskaņā ar 5. panta 2. punkta a) apakšpunktu un c) apakšpunkta otro daļu, 3. punkta pirmo daļu, kā arī 8. pantu;
- b) Komisija, kompetentā iestāde un jebkura iestāde, kas atbild par Regulas (EEK) Nr. 3508/92 piemērošanas uzraudzību, var piekļūt visai informācijai, kas iegūta saskaņā ar šo direktīvu.

2. Dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvas 90/425/EEK 18. pantā paredzēto kārtību var atļaut izslēgt no 1. punkta a) apakšpunktā minētā saraksta fiziskās personas, kas audzē ne vairāk kā trīs aitas vai kazas, par kurām viņi neprasa piemaksas, vai ņemot vērā īpašus apstākļus, vienu cūku, un kas ir paredzētas pašu izmantošanai vai patēriņam, ar noteikumu, ka visus tādus dzīvniekus pirms jebkādas pārvietošanas pakļauj šajā direktīvā noteiktajām pārbaudēm.

⁽³⁾ Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā (OV L 21, 29.7.1964., 1977. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/687/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 16. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīva 91/68/EEK par dzīvnieku veselības prasībām, kas regulē Kopienas iekšējo aitū un kazu tirdzniecību (OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.).

4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) visi tādu liellopu vai cūku audzētāji, kas uzskaitīti Direktīvā 64/432/EEK un ietverti sarakstā, kas paredzēts 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā, ved reģistru, kurā norādīts saimniecībā esošo dzīvnieku skaits.

Reģistrā ietver arī atjauninātus datus par visiem dzimšanas, nāves un pārvietošanas gadījumiem (dzīvnieku skaitu, uz ko attiecas katra ievēšanas un izvešanas darbība), vismaz veicot kopēju pārvietošanu, pēc vajadzības norādot dzīvnieku izcelsmi vai galamērķi un šādas pārvietošanas datumu.

Identifikācijas marķējumu, ko lieto saskaņā ar 5. un 8. pantu, norāda visos gadījumos.

Tomēr attiecībā uz cūku dzimtas dzīvniekiem nav obligāti jāiekļauj dati par dzimšanu un nāvi.

Attiecībā uz tīršķirnes cūkām un hibrīdcūkām, kas saskaņā ar Direktīvu 88/661/EEK (¹)ierakstītas ciltsgrāmatā, atbilstīgi Direktīvas 90/425/EEK 18. pantā minētajai kārtībai var atzīt alternatīvu reģistrācijas sistēmu, kuras pamatā ir individuāla identificēšana, kas dod iespēju identificēt dzīvniekus, ja vien tā piedāvā garantijas, kas līdzvērtīgas reģistra piedāvātajām;

- b) visi aitu vai kazu audzētāji, kuru saimniecības ir uzskaitītas saskaņā ar 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ved reģistru, kurā ietverts vismaz kopējais to aitu un kazu skaits, kas atrodas saimniecībā katru gadu datumā, ko paredz kompetentā iestāde.

Reģistrā iekļauj arī:

- pastāvīgi atjauninātus datus par dzīvo saimniecībā esošo aitu un kazu skaitu, kas sasniegušas vismaz 12 mēnešu vecumu vai ir atnesušās,
- datus par aitu un kazu pārvietošanu (dzīvnieku skaitu, uz ko attiecas katra ievēšanas un izvešanas darbība) vismaz, ja notiek kopēja pārvietošana, pēc vajadzības norādot to izcelsmi vai galamērķi, marķējumu un tādas pārvietošanas datumu.

2. Tomēr saskaņā ar kārtību, kas noteikta Direktīvas 90/425/EEK 18. pantā, vienkāršotu reģistrācijas kārtību izveido līdz 1993. gada 1. janvārim attiecībā uz bifeļiem un līdz 1994. gada 1. oktobrim attiecībā uz aitām un kazām vasaras ganībās, kā arī attiecībā uz visiem minētajiem dzīvniekiem, ko tur kopīgās ganībās vai audzē reģionos, kas ir ģeogrāfiski izolēti.

(¹) Padomes 1988. gada 19. decembra Direktīva 88/661/EEK par zootehniskajiem standartiem, ko piemēro cūku dzimtas vaislas dzīvniekiem (OV L 382, 31.12.1988., 36. lpp.).

3. Dalībvalstis nodrošina arī, ka:

- a) katrs dzīvnieku audzētājs pēc pieprasījuma sniedz kompetentajai iestādei visu informāciju par to dzīvnieku izcelsmi, identifikāciju un, vajadzības gadījumā, galamērķi, kas bijuši viņa īpašumā un ko viņš audzējis, pārvadājis, pārdevis vai nokāvis;
- b) to dzīvnieku, kas jāpārvieto no vai uz tirgu vai savākšanas centru, audzētāji iesniedz operatoram, kurš tirgū vai savākšanas centrā ir dzīvnieku pagaidu turētājs, dokumentu, kurā izklāstīta detalizēta informācija par dzīvniekiem, tajā skaitā visu liellopu identifikācijas numuri vai marķējumi.

Minētais operators var izmantot dokumentus, kas iegūti saskaņā ar pirmo daļu, lai izpildītu pienākumus, kas noteikti 1. punkta a) apakšpunkta trešajā daļā;

- c) reģistri un informācija ir pieejama saimniecībā un pēc pieprasījuma kompetentajai iestādei minimālo laikposmu, ko nosaka kompetentā iestāde, bet ne mazāk kā trīs gadus.

5. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek ievēroti šādi vispārīgi principi:

- a) identifikācijas marķējums jāpiestiprina pirms dzīvniekus izved no saimniecības, kurā tie dzimuši;
- b) nevienam marķējumam nedrīkst noņemt vai aizstāt bez kompetentās iestādes atļaujas.

Ja marķējums kļūst nesalasāms vai to pazaudē, piestiprina jaunu marķējumu saskaņā ar šo pantu;

- c) audzētājs katru jaunu marķējumu reģistrē reģistrā, kas minēts 4. pantā, lai izveidotu saikni ar iepriekšējo zīmi, kas bija piestiprināta dzīvniekam;
- d) krotāliju, kas paredzēta 2. punkta a) apakšpunktā, apstiprina kompetentā iestāde, un tā ir noturīga pret ārējā vides ietekmi un viegli salasāma visā dzīvnieka dzīves laikā. To nevar izmantot atkārtoti. Tā ir tāda, lai atrodoties uz dzīvnieka, neietekmētu tā labsajūtu.

2. Attiecībā uz liellopiem dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) visi dzīvnieki, kas uzskaitīti Direktīvas 64/432/EEK 2. pantā un atrodas saimniecībā, ir identificēti ar krotāliju, uz kuras ir burtu un ciparu kods, kas nepārsniedz 14 zīmes, un kura dod iespēju individuāli identificēt katru dzīvnieku un saimniecību, kurā minētais dzīvnieks dzimis, vai, ja runā par bulļiem, kas paredzēti kultūras un sporta pasākumiem, izņemot gadatirgus un izstādes, tad ar identifikācijas sistēmu, kas piedāvā līdzvērtīgas Komisijas atzītas garantijas.

Pirmajā daļā minētās krotālijas jāpiestiprina ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc pasākumu, kas paredz dalībvalsts un izcelsmes saimniecības identificēšanu, pieņemšanas saskaņā ar Direktīvas 90/425/EEK 18. pantā paredzēto kārtību. Dzīvnieki, ko identificē pirms minētā deviņu mēnešu laikposma beigām, jāiezīmē vai nu saskaņā ar valstī pieņemtajām sistēmām, kas paredzētas trešajā daļā, vai ar krotāliju, kas paredzēta pirmajā daļā.

Saskaņā ar Direktīvas 90/425/EEK 18. pantā paredzēto kārtību minēto laikposmu pēc dalībvalsts lūguma pagarina līdz 1994. gada 1. jūlijam.

Tomēr dzīvniekus, kas saskaņā ar valstī spēkā esošajām sistēmām identificēti pirms deviņu mēnešu laikposma beigām un par kuriem paziņots Komisijai, turpina kontrolēt, pamatojoties uz minēto;

- b) identifikācijas marķējumu piešķir saimniecībai, to izplata un piestiprina dzīvniekiem kompetentās iestādes noteiktajā veidā;
- c) identifikācijas marķējumu piestiprina, vēlākais, trīsdesmit dienas pēc dzīvnieka dzimšanas.

Tomēr kompetentā iestāde var atlikt minētā marķējuma piestiprināšanu līdz dzīvnieks sasniedz, maksimums, sešu mēnešu vecumu, ja audzētājs dzīvniekam pirms 30 dienu vecuma ir pielicis pagaidu marķējumu, ko atzinusi kompetentā iestāde un kas dod iespēju identificēt katra dzīvnieka dzimšanas saimniecību, ar noteikumu, ka minētos dzīvniekus nedrīkst izvest no saimniecības, izņemot nokaušanai kautuvē, kas atrodas tās kompetentās iestādes teritorijā, kas atzinusi pagaidu marķējumu, un nebraucot cauri nevienai citai saimniecībai.

Kompetentā iestāde tomēr var atļaut iezīmēt nobarošanas saimniecībā tādus gaļas šķirnes teļus, kas paredzēti nokaušanai līdz sešu mēnešu vecumam un kas pārvietoti pirms 30 dienu vecuma saskaņā ar valsts pārvietošanas sistēmu, kas atzīta saskaņā ar Direktīvas 90/425/EEK 18. pantā paredzēto kārtību un paredz vismaz iespēju fiksēt dzimšanas saimniecību ar noteikumu, ka teļus uz turieni pārveda tieši no dzimšanas saimniecības un ka par teļiem, kas pārvietoti atbilstīgi tādām sistēmām, nebūs tiesību saņemt piemaksas.

3. Dzīvnieki, izņemot liellopus, pēc iespējas drīzāk un noteikti pirms izvešanas no saimniecības jāiezīmē ar krotāliju vai tetovējumu, kas dod iespēju noteikt saimniecību, no kuras tie atvisti, un norāda uz jebkuru pavaddokumentu, kurā jābūt minētai šādai krotālijai vai tetovējumam, kā arī uz sarakstu, kas minēts 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

Dalībvalstis līdz šīs direktīvas 10. pantā paredzētā lēmuma pieņemšanai un, atkāpjoties no Direktīvas 90/425/EEK 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta, var piemērot savas valsts sistēmas attiecībā uz dzīvnieku, izņemot liellopu, pārvietošanu savā teritorijā. Šādām sistēmām jānodrošina iespēja identificēt saimniecību, no kuras dzīvnieki nāk, un saimniecību, kur tie dzimuši. Dalībvalstis informē Komisiju par sistēmām, ko tās minētajā nolūkā grasās ieviest, 1993. gada 1. jūlijā attiecībā uz cūkām un 1994. gada 1. jūlijā attiecībā uz aitām un kazām. Saskaņā ar Direktīvas 90/425/EEK 18. pantā paredzēto kārtību dalībvalstij var lūgt izdarīt grozījumus tās sistēmā, ja tā neatbilst otrajā teikumā minētajām prasībām.

Dzīvniekiem ar pagaidu marķējumu, kas ļauj identificēt sūtījumu, visā to pārvadāšanas laikā jābūt pievienotam dokumentam, kas ļauj noteikt to izcelsmi, īpašnieku, nosūtīšanas vietu un galamērķi.

Tomēr, kompetentā iestāde var atļaut pārvietot aitas un kazas bez marķējuma starp saimniecībām, kam ir vienāds veselības statuss, viens īpašnieks un kas atrodas minētajai iestādei pakļautajā teritorijā, ar noteikumu, ka katra tāda pārvietošana notiek atbilstīgi valstī pieņemtajai sistēmai, kas ļauj noteikt dzīvnieka dzimšanas saimniecību. Dalībvalstīm līdz 1994. gada 1. jūlijam jāpaziņo Komisijai par sistēmām, ko tās minētajā nolūkā grasās ieviest. Atbilstīgi Direktīvas 90/425/EEK 18. pantā paredzētajai kārtībai dalībvalstij var prasīt grozīt minēto sistēmu, ja tā nespēj pildīt iepriekš minēto prasību.

4. Direktīvas 64/432/EEK 3. panta 2. punkta e) apakšpunktu lasa šādi:

"e) jāidentificē saskaņā ar Padomes 1992. gada 27. novembra Direktīvas 92/102/EEK par dzīvnieku identificēšanu un reģistrēšanu 5. pantu. (*)

(*) OV L 355, 5.12.1992., 32. lpp."

6. pants

1. Ja galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde nolemj nepaturēt identifikācijas marķējumu, kas dzīvniekam piešķirts izcelsmes saimniecībā, tad visus izdevumus, kas saistīti ar marķējuma nomaiņu, apmaksā minētā iestāde. Ja marķējumu šādi nomaina, tad fiksē saikni starp identifikāciju, ko piešķirusi nosūtīšanas dalībvalsts kompetentā iestāde, un jauno identifikāciju, ko piešķirusi galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde; minēto saikni ieraksta reģistrā, kas paredzēts 4. pantā.

Pirmajā daļā minēto iespēju nevar izmantot attiecībā uz nokaušanai paredzētiem dzīvniekiem, ko importē saskaņā ar 8. pantu, ja tiem nav jauna marķējuma saskaņā ar 5. pantu.

2. Ja dzīvnieki ir pārdoti, tad galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde Direktīvas 90/425/EEK 5. panta mērķiem var izmantot Direktīvas 89/608/EEK 4. pantu, lai iegūtu informāciju par dzīvniekiem, to izcelsmes ganāmpulku un jebkuru pārvietošanu.

7. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka visa informācija, kas attiecas uz tādu dzīvnieku pārvietošanu, kam nav pievienots veterinārijas vai zootehnikas tiesību aktos prasītais sertifikāts vai dokuments, pēc pieprasījuma minimālo laikposmu, ko paredz kompetentā iestāde, būtu pēdējai pieejama.

8. pants

Visus dzīvniekus, ko importē no kādas trešās valsts un kam veiktas Direktīvā 91/496/EEK paredzētās pārbaudes, un kas paliek Kopienas teritorijā, trīsdesmit dienās pēc minēto pārbaudžu veikšanas un jebkurā gadījumā pirms to pārvietošanas identificē ar 5. pantam atbilstīgu marķējumu, ja vien galamērķa saimniecība nav kautuve, kas atrodas tās kompetentās iestādes teritorijā, kas atbild par veterinārajām pārbaudēm, un dzīvniekus netiek faktiski nokauts minētajā 30 dienu laikposmā.

Konstatē saikni starp trešās valsts noteikto identifikāciju un identifikāciju, ko piešķirusi galamērķa dalībvalsts. Minēto saikni ieraksta reģistrā, kas minēts 4. pantā.

9. pants

Dalībvalstis paredz vajadzīgos administratīvos un/vai soda pasākumus, lai sodītu par jebkuru Kopienas veterināro tiesību aktu pārkāpumu, ja tiek konstatēts, ka iezīmēšana, identificēšana vai uzskaites veikšana, kas minēta 4. pantā, nav veikta saskaņā ar šīs direktīvas prasībām.

10. pants

Ne vēlāk kā 1996. gada 31. decembrī, pieņemot lēmumu, kas pamatojas uz Komisijas ziņojumu, kam pievienoti priekšlikumi, par ko tā lems ar kvalificētu balsu vairākumu, Padome, ņemot vērā gūto pieredzi, pārskata šīs direktīvas noteikumus, lai noteiktu saskaņotu Kopienas identifikācijas un reģistrācijas sistēmu, un lemj par iespēju ieviest elektroniskās identifikācijas režīmu, ņemot vērā progresu, ko šajā jomā sasniegusi Starptautiskā standartizācijas organizācija (ISO).

11. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības:

— attiecībā uz liellopiem, tā lai:

- i) liellopus no 1993. gada 1. februāra reģistrētu saskaņā ar valstī pastāvošo kārtību, kas atbilst 4. pantā noteiktajām prasībām, un identificētu saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem, kas minēti 5. panta 2. punkta a) apakšpunkta otrajā un trešajā daļā;
- ii) Kopienas reģistrācijas un identifikācijas sistēmas, kas izklāstītas šajā direktīvā, tikt izveidotas no 1993. gada 1. oktobra:

— līdz 1994. gada 1. janvārim attiecībā uz cūku dzimtas dzīvniekiem,

— līdz 1995. gada 1. janvārim attiecībā uz aitām un kazām.

Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka veidu, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai tos savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Termiņa noteikšana šīs direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos līdz 1994. gada 1. janvārim un 1995. gada 1. janvārim neierobežo Direktīvā 90/425/EEK paredzēto veterinārās pārbaudes atcelšanu uz robežām.

12. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1992. gada 27. novembrī

Padomes vārdā —
Priekšsēdētājs
J. PATTEN